

CULTURA 20 agost 2017 2.00 h

TRUQUEN! ARNAU PUIG

'Hematografia'

És sabut, i en aquesta ocasió –als trenta anys del seu traspàs– ens és possible reviure-ho de nou, que el poeta surrealista, aquell que habitava Sirius per poder captar més bé la totalitat integrada dels elements i els esdeveniments que hi havia en joc cada dia, escrivia també les seves opinions polítiques. Ens assabentava del què i del com de la política ciutadana diària i ho feia perquè se'n sentia responsable i compromès, atès que formava part d'una societat, la catalana, que volia que fos la millor, més coherent i correcta del món. Escrivia des de la coent realitat.

El text foixà, publicat l'11 de gener del 1932, titulat *Hematografia*, neologisme que venia a significar “taca sagnant”, simbòlicament l'extreia de la primera pàgina dels informatius que des de l'inici –i anys següents– de les dues grans guerres del segle XX omplien amb *guerretes*, escaramusses o emboscades polítiques i comercials les pàgines dels diaris, lletres, imatges i llurs versions orals, sempre pertorbadors de tot possible benestar social. La cobdícia dels guanys i l'obsessió dels rèdits provocava que aquelles pàgines o ondes sonores fossin la justificació de l'*hematografia* plàstica confeccionada. Els continguts informatius resultaven sempre sagnants i dramàtics. Tots els mitjans de comunicació s'hi ancoraven per transmetre'ns

només l'infern i el caos que pugui ser la vida del comú de la gent (excepte, obvi, les informacions sobre petites joies o agrors provinents dels esports, provocades més per vèncer que per participar). Lectors, oients i visionadors no fem res més que seguir i saber el que volen que sapiguem: si no hi ha, diuen, un ordre establert, rígid i ferm, tot és un caos. Picasso ens ho va donar en el *Guernika*, pensada plàstica cada vegada més actual.

**PUBLICAT
A**

Cultura

20-08-2017,
Pàgina 15